

Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları : 1213

Yayın Koordinatörü:
Murat Aydemir

YOLCU, İstikamet Öyküleri

Editör: Sıddık Yurtsever
Rukiye Oklan

İç Tasarım:
R. Ahmet Akay

Kapak Tasarımı:
Sevgi Eğribaş

ISBN: 978-625-428-333-8

1. Baskı, Eylül 2023, Ankara, 10.000 Adet

© Bütün Yayın Hakları Türkiye Diyanet Vakfı'na aittir.
Bu Eser Türkiye Diyanet Vakfı Yayın Matbaacılık Ticaret
İşletmesi Yönetim Kurulu'nun 18.08.2023 tarih ve 180
sayılı kararıyla uygun görülmüştür.

Yayıncı Sertifika No: 48058

BASKI: **TDV**
YAYIN MATBAACILIK TIC. İŞLETMESİ
BASİMEVİ | PRINTING HOUSE

Ostim OSB Mahallesi, 1256. Cad. No: 11
Yenimahalle/ANKARA

Tel: 0312 354 91 31 (pbx)

Faks: 0312 354 91 32

e-posta: bilgi@tdv.com.tr

YOLCU

İSTİKAMET ÖYKÜLERİ

İçindekiler

Ölmeden Önce Ölmek	1
♦ <i>Ayşegül Genç</i>	
İçinden Geçerken	13
♦ <i>Ali Necip Erdoğan</i>	
Hasat Mevsimi	25
♦ <i>Abdullah Kasay</i>	
Telgraf Çiçeğinin Çizgilerinden	37
♦ <i>Safiye Gölbaşı</i>	
Duvarsız Odalar	51
♦ <i>Mehmet Kahraman</i>	
Tutuşan Dallar	63
♦ <i>Sema Bayar</i>	
İnsan İnsanın Yurdudur	77
♦ <i>Betül Nurata</i>	
Bir Fotoğraf Makinesi Serencamı	87
♦ <i>Veysel Altuntaş</i>	
Ofiste Pandomim	101
♦ <i>İbrahim Varelci</i>	
Geçmişte Kalan	113
♦ <i>Nehir Aydın Gökdoğan</i>	
Giden Günler	129
♦ <i>Ahmet Yetik</i>	
Yeni Bir Güne Uyanmış Gibi	135
♦ <i>Ümit Köksal</i>	

Ölmeden Önce Ölmek

Ayşegül Genç

Yağmurun altında bir o yana bir bu yana gezdirilen nisan taşı gibiyim. Su, beyaz ketenin altına çabuk ulaşıyor, ayaklarım cılk, ellerim de öyle. Su beni önüne katıp götürmek ve bir mazgala bırakmak için elinden geleni yapıyor. İlk defa yağmurun yıkamak için değil boğmak için yağdığını düşünüyorum. Durağa yaklaşınca otobüs bekleyen yolcuların içine bir dikenli tel gibi sokulmak ve insanları kendimden uzaklaştırarak kendime yer açmak istedim. Sonra vazgeçtim. Bir ben olsam olur ama çevrem kalabalık. Kalabalığımla o durağa sığamayız. Durağın arkasında bir müddet dikiliyoruz. Saçından, gıdısından her zaman ter akan Yusuf'a yağmur dokunmuyor. Cıvata bükerken ter boynundan sırtına doğru indiğinde irkilen genç adam, yağmura necisin demiyor. Elini terli kafasında şöyle bir döndürmeye alışkın. Yağmuru da aynı alışkanlıkla saçlarından tahliye etmeye çalışıyor. Ellerinin ortasından bir yağmur gibi dökülüyorum.

"Yakın zaten, araca gerek var mı?"